

Bilag til tillægsbet. o. lovf. vedr. kemiske stoffer og produkter

gang til at udtale sig. Hertil kommer, at eksperterne eksperter og Bekæmpelsesmiddelrådet afgiver udtalelse, inden der træffes endelig afgørelse.

Henvendelsen gentager på en lang række punkter påstande, der er blevet tilbagevist blandt andet i forbindelse med tidligere ændringer af lov om kemiske stoffer og produkter.

På baggrund af ovenstående anser jeg hverken lov nr. 438 eller lovforslag nr. L 51 for at være i strid med EU-retten eller danske, forvaltningsretlige principper.

*Spørgsmål 46:*

Ministerens kommentarer udbedes til vedlagte artikel i Weekendavisen den 1.-7. december 1995 »Når vrøvl bliver til bortforklaring«.

**Når vrøvl bliver til bortforklaring**

*Leif Blædel skriver:*

Miljøminister Svend Aukens imødegåelse sidste uge i Weekendavisen af Frede Vestergaards artikel, »Gift for Retssikkerheden«, er et talende eksempel på, hvordan man kan løbe fra sine udtalelser og miskreditere en kritiker. Finessen er, at kun læsere som foretager en direkte og uhyre omhyggelig sammenligning mellem teksterne, kan gennemskue knebene.

Der er i den henseende flere interessante detaljer i Aukens indlæg, men jeg vil koncentrere mig om klarlægning af en enkelt. Han skriver:

»I omtalen af (mit) talepapir... citerer artiklen ganske korrekt... at jeg ikke mener, at »vi har råd til at spille yderligere tid på at diskutere, om hjemlerne er der, eller om de er klare nok«. Dette citat bruger Vestergaard som grundlag for at konkludere, at jeg »blæser på retssikkerheden«. Pointen i det citerede afsnit i talepapiret er imidlertid den stik modsatte. Det fremgår nemlig i umiddelbar forlængelse af det citerede afsnit, at jeg netop ved fremsættelsen af et lovforslag ønsker at fjerne den retlige tvivl, der måtte være hjemmelsgrundlaget for at fjerne spørgeretten! Dette undlader Vestergaard imidlertid helt at oplyse læserne om. Den form for journalistik burde Weekendavisen ganske enkelt holde sig for god til.«

Det er sandt, at Vestergaard ikke oplyste læserne om, at Aukens ville fjerne den retlige tvivl om hjemmelsgrundlaget »for at fjerne spørgeretten«. Hvis han havde gjort det, ville han båd

de have vrøvlet og løjet. Det var hjemmelsgrundlaget for Miljøstyrelsens forbud mod forskellige pesticider, der var tvivl om. Hvilket Vestergaard skrev tydeligt. Han har derfor aldeles ikke forholdt læserne en oplysning, som giver talepapiret »den stik modsatte« mening af den, han gengav, den var pinligt korrekt.

Svend Aukens synes at ville sprede forvirring ved at tale om en »retlig tvivl om hjemmelsgrundlaget for at fjerne spørgeretten«. At det kan skaffes ved en lovændring er ganske utvivlsomt og helt ligetil.

Aukens selv er derimod ikke bleg for, skal vi sige at blødgøre citater. Man kan sammenligne det han citerer (indledningen til denne artikels 3. afsnit) fra talepapiret, med originalens ord, som Vestergaard gengav:

»Jeg mener derfor ikke, vi kan spille yderligere tid på at diskutere, om hjemlerne er der, eller om de er klare nok, eller hvad de retligt mon kan bære.« (Talepapirets kursivering, red.).

Det er ikke mærkeligt at Aukens tværer en våd klud hen over den sætning, så både kursiveringerne og det sidste sætningsled forsvinder. Som den står, er den manglende respekt for retssikkerheden alt for utvetydig til at kunne misforstås. Også når han vil udlægge den (slutningen på denne artikels 3. afsnit), som om den betyder det modsatte, er han ude af stand til at dokumentere påstanden, han kan kun gøre det hele uforståeligt. Hans hensigt fremgår i øvrigt også af en anden sætning, som Vestergaard citerer fra talepapiret:

»Over for firmaernes retssikkerhed står spørgsmålet: Hvordan sikrer vi vores sundhed og vores miljø mod bekæmpelsesmidlers uønskede effekter.«

Aukens er utilfreds med, at det er for vanskeligt under gældende lov at få forbudt pesticider som han vil forbyde. I 1994 fik han ved lov ophævet branchens mulighed for at klage til Miljøankenævnet over styrelsens forbud. Som en beskednen erstatning fik den mulighed for at stille spørgsmål til nogle uafhængige eksperter, der skulle vurdere styrelsens forbud. Men importørerne stillede flere (ubehagelige?) spørgsmål, end han fandt passende. Derfor foreslår han nu en lovændring som skal begrænse deres muligheder for at spørge. Det var i den anledning han i august mødte op i Miljø- og Planlægningsudvalget med det citerede talepapir. Og det, han nu bestrider, er, at han vil blæse på retssikkerheden.